

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tuba Tragica, Seu Historiæ Horroris Plenæ Dominicis Per
Annum Concionatorio ritu aptatæ, Quibus ad oculum
ostenditur, quàm acribus pœnis flagitia proscindat
scelerum Ultor Deus**

Selhamer, Christoph

Norinbergae, Anno Gratiæ M.DC.XCIX.

Concio XIV. Annuntiatio B. V. Salutatio Angelica, Execratio diabolica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52721](#)

Festum Annuntiationis B. V. M.

Ave Maria. Luc. 1.

Salutatio Angelica.

Execratio Diabolica.

Alia terris, alia cœlis recepta est politia, Opt. AA. Illa gran- A.
 dem mōrum crepat barbarissimum committi, si quocunque Deus ac
 modō Prælatum subditus & inferior, Herum famulus, Ma- superi con-
 gistrum discipulus, lictor Prætorem, verna curialis Consu- tra mundi
 lem, imberbis Frischlinus grandævum Senem, Principem politiam
 cubicularius, Nobilem ruralis Mopsus, Parochum æditiuus, legis-Do- volunt à
 ctorem illiteratus scriba, Virum femina prior salutet; hæc contra urget, primo ma- terricolis
 imperat primo quantocius manè Deum ipsum ac Divos cœlorum satra- ne salutari
 pas, per abjectos terrarum filios salutari, aliter raro admodum exopta-
 ta salute cœlitus donandos, nisi ante vicibus iteratis Superos terricola
 salutariint. Scimus Dei summi matutinam salutationem ab homulo in-
 termissem, vitâ neglectorî suo stetisse. Legi olim in Annuis Soc. tit.
 Funiculi (1) Adam Ec. fuisse Belgam, qui cædis patræ spectator, au- (1) Ann.
 storibus fugâ dilapsis, tanquam sceleris complex comprehensus, etiam Soc. seu fu-
 capite damnatus est. Mortis inexpectatae nuntio exanimatus, animo niculi A.
 inquiete humili corruit; ubi verò animus cum voce revertit, has in dam &c.
 voces linguam resolvit: justus es Domine, & justum est judicium tuum! Neglecta
 parentes enim mei imminent bello cùm præviderent fore, ut eorum salutatio
 liberi aut communī malo penitus opprimerentur, aut à se mutuo avul- stetit vitâ
 si, in varias Syrtes agerentur, quorum corporibus non poterant, animis mortali,
 saltæ prospicere statuebant; cùm itaque rios omnes convocabissent, sa- Hist.
 lutaribus præceptis singulos animârunt, magnoperè obtestantes, ne quando committeremus, ut illa nobis memori mente disfluerent: præ-
 cipuum erat hoc, quod serio inculcabant, ut quotidie prima luce salu-
 tem & gratias pro acceptis beneficiis per preces matutinas Deo dicere-
 mus, ejus auxilium pro animæ ac corporis salute firmando pientissimè

implorando. Id si faceremus, salutem salute refundendam, atque plu-
vitæ nostræ custodem futurum ter clementem Deum: si neglige-
mus, Deum vindicem & ultorem nos certò habituros. Vera fuisse oc-
cula piis à parentibus protecta, triflitis modò eventus confirmat; ab ei
tempore nulla dies abiit, quâ non salutari eorum consilio promptus ob-
direm: unus ille dies, qui me veteris præcepti oblitum offendit, tan-
periculo inermem objicit, ut cædis per alios factæ ipse poenas exfoli-
rem, qui sceleris potius testis eram, non particeps; hoc proin supplicium
mihi non tam ab hominibus, quâm ipso à Deo decretum, non
placidè subeo, meaque morte religionem sancio paternæ disciplina.
Hæc dixit & vixit, infami gladio peremptus. Discant hinc parentes
domesticis pias leges præscribere, & salutem primo mane Deo dic-
dam seriò urgere. Discant inde filii haustis legibus ardenter obsequi-
Discant inde omnes ac singuli primam salutem Deo impertire, ut ea
ab omnium bonorum largitore Deo cum largo gratiarum fœnore repre-
tent. Sed & Matrem illius purissimam Virginem, Patronam, ac Tu-
cem suam, frequentes salutare discant universi, eâ maximè formu-
quâ hodie scimus à cœlesti Genio flexo poplite juxta (2) Bernardum
Salutatam esse MARIAM, quo fructu ad nos reffluo hæc Salutatio angelica
reiteretur, quô damnô negligatur, aut illius in vicem stygia precatio
Mariæ exsuffratio subrogetur, jam fusiùs eloqui mens est.

C.

Deo ac
Deiparæ
Salutatio
placet An-
gelica,

(3) Nurn-
berg, de
Am. B. V.
c. 21.

Salutatione angelica nihil gratius esse Deiparæ, nihil ad corporis
animæ salutem roborandam efficacius, gratia innumeræ & Martini do-
vores salutantibus exhibiti, palam reddunt testatum. Nempe huma-
sima & urbanissima est MARIA, prout in festo Visitationis ejus abunde
in Tub. Anal. demonstravimus, & ideò vix unquam pie ac devote Co-
brieliæ æmulos salutatores sine reciproca salute dimittit. Nürnberg
si credimus, (3) S. Mechtildis his olim Deiparam fidentissimo am-
æstu compellabat: *Si te, ô dulcissima cœlorum Regina Salutatione, quam*
unquam excogitare potuit humanum pectus, salutare possem, te promptius
salutarem! Necdum ultimam horum syllabam elaboravit, jam cor
habuit spectabilem glorioissimam Mätrem, qua in virgineo pectus
aureis litteris scriptam Salutationem angelicam gestabat, his eam venia-
affata; ultra hanc Salutationem nullus hominum pervenit, neque tam
me salutare poterit dulcius, quâm is, qui me in illa reverentia fateri
quâ Deus Pater me per hoc verbum *Ave* salutavit, confirmans me omni-
potentiâ suâ, ut essem immunis ab omni Evæ culpa; per quam Delicia
suâ Divinâ Sapientiâ sic me illustravit, ut sim clarissimum Sidus, cui

celum & terra illuminatur; per quam etiam Spiritus Sanctus tota sua dulcedine me penetrando, tam gratiosam reddidit, ut omnis, qui me per gratiam querit, gratiam inveniat, quam querit. Hæc juxta Nürnbergium Deipara. Fac ergo per recitatam Salutationem sanitatis tueris, & cujusvis mali seu sacri seu profani nostris a capitibus profligandi gratiam queri, hanc ipsam gratiam facile invenient Oratores Mariani, qui hodierni Gabrielis ritu ac forma Augustissimam Cœli Reginam dicerint salutare. Docuit eadem Mechtilde clementissima Mater, ut ne quis vel imparatus, vel inexpiatus fatô pereat inopinatō, Salutationem angelicam ternis vicibus in honorem Sacrofæctæ Trinitatis cum aliis tribus oratiunculis post singulas salutationes piè persolvendas recitare. Prostant hæc passim in Legibus Sodalitiis, & in precatoriis libellis, illis maximè, quos Mechtilianos dicimus, ut adeò necessarium haud sit, ternas illas precationes præsentibus chartis allinere. Viatorem illum hac una Salutatione centies iterata, præsentaneæ morti subtractam esse, refert (4) Nadasiacum enim orantem in silva vitæ prædo eminus con- (4) Nadaf.
spexit, à prædone factus est propugnator illius, atque ibi vitam suam in An. Puer.
ipse reperit, ubi mortem alterius sollicitè quaesivit; paulò post vitæ ge- JEsu. hebds.
nus amplexus est religiosum, spectaculo circa orantem viso ad sanctio- II. n. 7.
rem vivendi normam protractus. Vedit ille oranti obvium se dedisse
formosissimum puellum, qui ex orantis ore prodeentes rosas colligeret,
centum è rosis corollam formaret, eaque coronatus se in cœlos usque
celerrimo volatu sustolleret. Potuit hic loci Salutationum centuria
promptam, & alterius neci paratam romphæam exarmare, idem sanè
nostra valebit, si eo, quò par est, animo ac corde Virgini Matri offer-
tur. Quid multis? idem gratiæ ac servatæ vita beneficium etiam ra-
tione parentibus aviculis collatum memorat (5) Bernardinus de Bustis. (5) Bern.
Alebatur à pia Virgine psittacus, ita tamen, ut garrire, ac binas hasce Serm. I.
voices, Ave Maria, articulatè disceret decantare. Audiit eum magno P. 12.
cum solatio Magistra, & propter hanc pientissimam garrulitatem ma- D.
gnis in amoribus avem illam Virgo habuit. Accidit autem, ut è finu Fructum
Magistræ suæ longiusquam par erat, abiret, & in hiante milvum lo- Angelicæ
quax psittacus incideret. Quid ageret misellus? alæ ad fugam non suffi- Salutatio-
cerant, neq; nutrix ferre poterat auxiliari cem manum; dedit proin ipsa nis etiam
necessitas trepidanti psittaco efficax consilium in arena: cecinit ille hoc in aviculae re-
articulo suum solenne, Ave Maria? & ecce rapacem milvum aureo carmi- cipiunt.
ne suo ita repressit, ita incantavit, ut mox humi rueret extinctus; Ita psit- Hist.
tacus libertati pristinæ ac nutrici suæ restitus, piceos unguis rapacis
milvi

milvi salvus, integer evasit. *Ave unius virtutem avis si experta, pri
potuit fatum eludere, quidni Deo ac Deiparae devotus homo, in
salutatione mori objecta, aut Orcino accipitri decantata, offeos a
Stygiis prædonos evadat?* Evasit offeos tota pænè Gallia, cum Lud
vicus undecimus Galliarum Rex, pro sopiaendo bello, belique pe
qua lue certius abolenda, ad cultum publicum per Angelicam Sal

E. *Pulsus An-* tationem Deiparae deferendum, etiam sub meridiem pulsari voluit.
gelicæ Sa- risienses Campanas; unde sub Annum 1462. se mos iste in alias que
lutationis terrarum oras diffudit, qui vel hodie, ubicumque sedem fixa
luem & Or- des Catholica, suum tenet solenne. Stygios hostes hoc facerimo Ad
cum pro- gelicæ Salutationis pulsu proscribi, ipse Orcus fassus est, pacata ne
scribit.

pe cum Styge inita illò momento everti, & omnes tartareos con
dissipari, ut primùm ternis ductibus signum datus Angelica Sal
utationis. Fac; suis à circulis seriùs domum bicipiti esed ope cerbereā destituta
vertant, signo hōc eminūs auditō, mox ope cerbereā destituta
alto incident in dumēta, vel eo tempore cellis vinariis conclusa
flagranti, ut ajunt, deprehendentur, quia pactum cum Orco animi
illò momento dissipatur, quō Angelica Salutatio pulsatur. Ha
tio est, cur plerisque in locis rite constitutis, ubi rei hujus solidi
titia habetur, hæc utilissima consuetudo vigeat, quâ solenni campa
rum pulsui pro avertendis tempestatibus decreto, terris tractibus Sal
utatio Angelica premittitur. Docuit nempe multiplex experientia
ultronea maleficarum confessio, nubes noxias longè fortius dissip
fulmina longè citius retundi, aëreos spiritus viciniam infestantes
gè feliciūs profligari, si vel minus audiant pulsum illum, quō ad illa
param Gabrielis exemplō per Ave colendam Christianus populus co
timulatur.

Hæc inter tamen probè fuerit singulis curandum, quibus tam
seos quam stygios hostes potentissimæ Salutationis beneficio mœsi
trumphare, ut per nos eo semper ritu Dei Genetrix salutem, que
flectere possit Salutatam, ut Salutatoribus suis animæ simul & corporis
salutem refundat. Hunc in finem salutanda est, non ore tantum, sed
corde; pessimè sc. & infructuosè Deiparam salutant, qui eam dum
labiis honorant, corde illorum procul ab ea recedente. Signavisse
(6) Rich. pridem Rich. de S. Laur. (6) verbis illis: *Corde, ore, ac opere salutem, quæ
de S. Laur. merito possit illud nobis* (7) ex Isaiā reponere: *populus hic labiis me bonum
I. de laud. cor autem eorum longè est à me. Longè est à Deipara, qui impuniter
B. V. luctulentus, & quam verbis salutat, pravis moribus conspurcat.* Ve
(7) Isai. 19.

cem Angeli profert, qui Mariam salutat; Angelicum *Ave* pronuntiat, qui Deiparam salutat, ergo ore ac corde puro Angelum assumat, eumque vita & moribus referat, quem voce & Angelica salutatione ostentat; hæc alia si fuerit, indigna erit, quæ ab Augustissima Cœlorum Regina exaudiatur, prout bellè iterum observare visus est Richardus I. c. minus efficax & minus utilis est Maria salutatio, vel ad eam directa reddatur.

oratio, cùm præsumitur ab indigno &c. Vim ergò ac virtutem Salutationi affundant præcordia nostra & lingua, nullis libidinum motibus contaminata, nullis detractionum spiculis confixa, nullis rancoribus & inimicitis infecta, & pariter nostris à cervicibus quævis ignea calamitatum, quævis stygia tentationum tela Virgo mater profligabit.

Vidimus hactenus, quid boni pariat, quid mali nostris à capitibus proscribat, si Divi Gabrielis præviō exemplō piè ac devotè, humiliter ac reverenter Deipara salutetur. Restat modò, ut & illorum pertinacibus animis saluberrimos timores incutiamus, qui nil credi volunt, nisi quod palmaribus literis exhibit Scriptura. Ut quid ergò tam enormes calumnias in Virginem nostram eructant, quam Angeli Gabrielis & Elisabethæ scripturisticō exemplō coli vident & prædicari? offendunt hoc ipso ex capite se ex pestifero tartarei Serpentis semine prognatos esse, qui odio plus quam vatiniano in Deiparam accenso, etiam Nomen ejus diris & sannis continuis lacerate contendit. Memorable est, quod Franc. Bencius (8) in annuis recitat Peruanis, sub finem (8) Franc. prioris seculi accidiisse. Irruit forte ex Flandria turpis leno in Peru; hic Benc. in cum more his fratribus pessima libertate recepto in omne scelus præcepis ageretur, solam Catholici nominis femellam deprehendit, cui multum invitæ ac vana sine viribus irâ reluctanti cùm turpe vitium inferret, ecce tibi ocius mugire tonitrua, micare fulgura, magno fragore quassari terra, tumultuaria ventorum conjuratione stimulari aura, fax gravem vindictam; Hyst.

F.

Puro cor-
de Deip.
salutetur,
ut fructuo-
sa salutatio-

G.

Calumnia-
tor Deipa-
ræ timeat
vindictam;

fylla-

syllabam effutit, fulmen irruit in cubile & miser leno lecto in pati-
mentum excutitur, salva puella, quæ mox integra strato profiliat,
probum lenonem cœlitus exanimatum, ex oculis in angulum protra-
etur; & ecce Numinis vindictam! vix pedes sustulit, ambo pete-
truncō corporis soluti manibus hærent trahentis; ostium ingredi vi-
ni humi stratum, ore patulo, excussis dentibus, lingua radicis
vulsa exanimem vident, dumque cadaver efferre satagunt, quam quæ
partem corporis arripuit, manibus hærente deprehendit, clato in
que & perspicuō testimoniō, sacrilegas Deiparæ exercitationes, lug-
bri lesso & tragico planctu terminari. Possem hujus argumenti ex-
pla producere centena, si tempus supeteret. Scimus, hos Marianos
minis blasphemos laniones, Orco prædam ceſſisse, fracta gula expirata
medios cum Juda crepuiſſe, fatō momentaneo ad Tartarum emigra-
fulmine cœlitus tactos calumniatricem animam evomuisse, terris ha-
stos disparuiſſe, pediculari morbo infectos fætentem animam exhala-
ſe. Desinant proin tot evidenteribus scelerum vindictis exteritis in
dem aliquando in Deum ac Deiparam fidei hostes malignari. Spuria
amor est, quō Christum prosequeris Salvatorem, si odio interimpas-
Servatoris Matrem profindas, ab Angelo & Elisabetha juxta S. Se-
pturæ Oracula, solenni cultu honorificatam Virginem. Credidisti
ſtus Lipsius Deiparæ Bonitatem ita grandem esse in quoscunque me-
tales, ut si etiam à pessimo-haretico jam morti proximo has binas po-
ſet voculas obtinere, Ave Maria, jam firmiter crederet, ope ac pa-
cino Virginis hujus hoc ritu imploratae, expugnandum haren-
tius, & vera fide illstrandum, ut contritus in Domino mori posse
facerdote orthodoxo destitutus, aliás in dæmone obiturus.

Interim saltem ab ore nostro, qui Catholici sumus, non recedamus
nec recedat à corde, qui Deo ac Deiparæ fida mancipia famulatu-
m cultus Deiparæ. Amen.

CON